

Interpunctie

Praktijk voor psychosociale hulpverlening

Nellie Timmermans-van de Kamp
Smientdonk 2 5467 CA Veghel
www.interpunctie.nl
info@interpunctie.nl

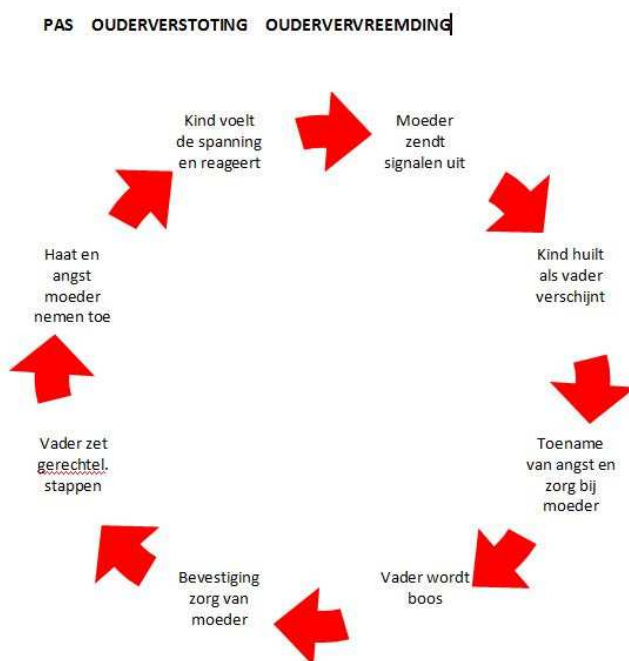

www.stief-gezin.nl

Als je kind geen contact wil....

Er zijn verschillende redenen waarom een kind geen contact meer wil met zijn ouders. Scheidingen en een onwillige ex-partner kunnen het kind ertoe dwingen (voor zijn eigen rust) om te “kiezen” voor de ene ouder, hetgeen betekent dat hij “tegen” de andere ouder moet kiezen (ouderverstoting).

Die onwillige ex-partner kan puur uit agressie jou het kind niet gunnen, maar vaak ligt er een psychische aandoening aan ten grondslag. In veel gevallen is er een combinatie van beide (agressie + psychisch probleem). Hoe dan ook: het is schadelijk voor de kinderen, de kinderen worden gedwongen te kiezen, maar kiezen niet echt. Deze kinderen raken verscheurd.

Er is ook een categorie kinderen die geen contact wil met de ouder(s) om heel andere redenen. Zo'n kind is vaak al wat ouder, vaak is het kind al niet meer thuiswonend als deze beslissing valt. Dit hoeft ook niet met een

scheiding te maken te hebben, soms breken ze met beide ouders.

Vaak is er veel aan vooraf gegaan, zijn er langere tijd al grote problemen:

- het kind kan misbruikt zijn (fysiek, emotioneel of seksueel)
- het kind kan het gevoel hebben achtergesteld te zijn bij de anderen
- het kind kan het gevoel hebben nooit begrepen te zijn
- het kind voelt zich gekleineerd, heeft het gevoel dat ouders zich teveel bemoeien, etc.
- een nieuwe partner/vrienden die een verkeerde invloed hebben

Als ouder kun je op al deze verschrikkelijke trauma's (want dat zijn het!) niet voorbereiden. Maar je móet ermee leven..... Hoe?? Sommige ouders schamen zich en praten er nooit over. Er is veel stil verdriet. Sommigen denken zelfs dat het aan hen heeft gelegen, dat ze fouten hebben gemaakt.

Anderen schreeuwen het van de daken, zetten het op Facebook en blijven over het onrecht praten wat hen is aangedaan. Hoe begrijpelijk ook....het helpt niet. Natuurlijk kun je niet zo maar zeggen: jammer dan.... Want het is echt erg en je bent het jezelf (en je kind) verplicht om er iets aan te doen **zo lang dat kans maakt**. Maar sommige mensen blijven tegen beter weten in (jaar in/jaar uit) doorgaan met hun boosheid/verdriet. Dit gevecht is niet te winnen. Het zou , want men vecht met zichzelf! Het beheerst hun leven.

Het zou voor deze mensen zo veel gezonder zijn om het gevecht (en het verdriet) los te laten. Het gevecht stoppen betekent niet dat je je kind opgeeft, maar dat je jezelf ook iets gunt, nl. een leven wat de moeite waard is (ondanks de voortdurende pijn). En het betekent ook niet dat je niet meer mag blijven hopen. Want wie weet: er kan ooit een tijd komen dat je kind contact zoekt. De hoop opgeven is iets anders dan de hoop loslaten. Het komt...of het komt niet.

En het betekent ook niet dat er momenten kunnen zijn waarop je toch een kans aangrijpt om een stap te zetten richting je kind. Want wie weet, misschien doet zich inderdaad een keer iets voor dat je toch een kansje hebt. En als het dan niet lukt, dan raak je opnieuw teleurgesteld.

Maar het is voor niemand goed als het jouw leven beheerst. Natuurlijk beheerst het je leven af en toe en mag je erom huilen, mag je boos worden, radeloos zijn. Rouwen over dit verlies is logisch. En schuldgevoelens die er soms kunnen zijn, de angst geen goede ouder te zijn... het is allemaal menselijk maar ook daar kun je om rouwen. Als je beseft dat je je kind in bepaald opzicht niet goed hebt behandeld kun je laten weten daar verantwoordelijkheid voor te nemen, evt. spijt betuigen en als je nog iets kunt goed maken...doe dat! Als je niet weet wat je fout deed en je je daarover al sufgepiekerd hebt dan zal het waarschijnlijk heus niet zo rampzalig zijn. En bovendien: alle ouders/alle mensen maken fouten.

Maar het is echt mogelijk om daarnaast toch een heel bevredigend leven te leiden, met ruimte voor plezier. En schuldgevoelens, als die er zijn, daar moet je mee afrekenen.

Op 14 juni a.s. is er een themadag over Loslaten en ergens in het najaar wordt er ook een bijeenkomst georganiseerd speciaal voor ouders die hun kind moeten missen (verder na een breuk met je kind).

**Thema-bijeenkomst
Loslaten...**

Donderdag 14 juni 2018
van 14.00-16.00 uur EN
van 19.30 - 22.00 uur

toegang E 8,- per persoon
wel even opgeven middag/avond

Smientdonk 2 5467 CA Veghel
0413-310795 info@interpunctie.nl